

Główny
Urząd
Miar

dokładnie
100 lat
1919-2019

PODRÓŻ PRZEZ HISTORIĘ POLSKIEJ ADMINISTRACJI MIAR

WARSZAWA 2018

gum.gov.pl

Główny
Urząd
Miar

niepodległa

ul. Elektoralna 2
00-139 Warszawa
Godziny pracy: 8:00-16:00

tel. 22 581 93 99 (centrala)
fax: 22 581 93 92
e-mail: gum@gum.gov.pl

Materiał opracowano w Biurze Strategii Głównego Urzędu Miar.

Główny Urząd Miar (GUM) jest krajową instytucją metrologiczną. Działa na rzecz zagwarantowania zdolności pomiarowych niezbędnych dla zrównoważonego rozwoju gospodarki, zapewnienia odpowiedniego poziomu jakości życia społeczeństwa oraz zabezpieczenia interesów obywateli.

Zadania GUM obejmują szerokie spektrum zagadnień związanych z metrologią, jednostkami miar, ich definicjami, jak również zaawansowanymi technologicznie wzorcami pomiarowymi oraz tematyką ochrony bezpieczeństwa gospodarczego i technicznego państwa.

Do opracowania materiału wykorzystano:

- zdjęcia gmachu Głównego Urzędu Miar (również archiwalne);
- bezpłatny materiał graficzny pobrany z witryny <http://pexels.com>;
- „Dzieje polskiej administracji miar” artykuł dr inż. Andrzeja Barańskiego opublikowany w Vademecum GUM, 2015;
- „Ze zbiorów GUM” artykuł Karola Markiewicza i Anicety Imiełowskiej opublikowany w Vademecum GUM, 2015.

**PODRÓŻ PRZEZ
HISTORIĘ POLSKIEJ
ADMINISTRACJI MIAR**

DRODZY CZYTELNICY

Jest to dla mnie wielki zaszczyt, że w tak pięknym i niezwykłym dla Polski, ale też dla metrologii, czasie kieruję Głównym Urzędem Miar. Podobnie jak niepodległa Polska, tak i Główny Urząd Miar przygotowują się do obchodów swojego setnego jubileuszu.

Mówi się, że historia tworzy naród, kreuje naszą tożsamość, poczucie przynależności państwowej i uczy patriotyzmu. W naszej skali metrologicznej również w dużej mierze zostaliśmy ukształtowani przez historię, historię pełną ciekawych odkryć, wspaniałych ludzi, ale też tragicznych wydarzeń wojennych. Chciałbym, aby pamięć o ludziach i wydarzeniach związanych z miarami nigdy nie zanikła i pozostała świadectwem, że wśród nas, polskich metrologów, było wielu wspaniałych, ale też bohaterskich i odważnych ludzi, a administracja miar również miała swój wielki wkład w rozwój naszego kraju i kształtowanie państwa polskiego, takiego jakie znamy dzisiaj.

Miło mi przekazać w Państwa ręce niniejszą publikację, która w sposób, mam nadzieję ciekawy, również dla młodszych czytelników, przybliży najważniejsze wydarzenia z historii polskiej administracji miar.

PREZES GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR

DR INŻ. WŁODZIMIERZ LEWANDOWSKI

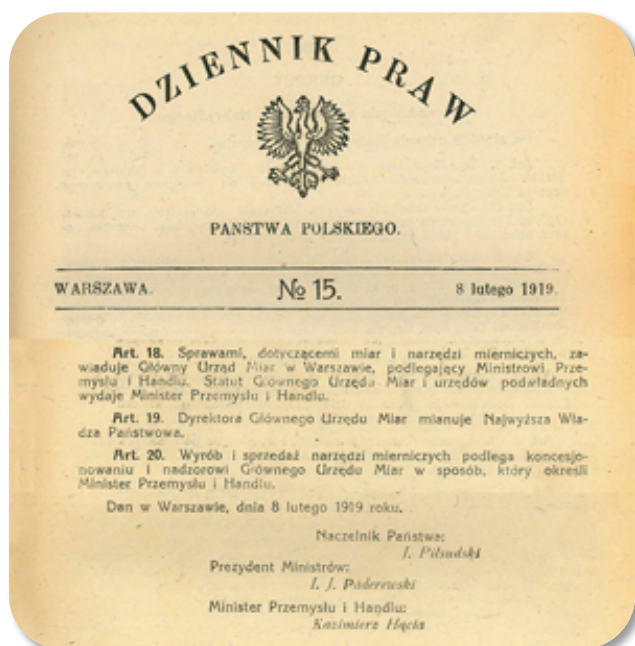

Mamo, to tutaj
przychodzisz prawie
codziennie?

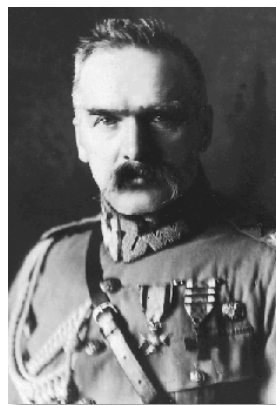
Tak, to moje miejsce pracy, ale
z miejscem tym związana jest również
piękna i długa historia polskiej
administracji miar, prawie tak długa jak
historia niepodległej Polski...

Opowiesz nam trochę
tej historii?

A więc tak to się zaczęło...

Początki polskiej administracji miar to również początki polskiej państwowości, która odradzała się po stuleciach zaborów. Powołanie do życia Głównego Urzędu Miar odbyło się na podstawie dekretu o miarach z 8 lutego 1919 roku, podpisanego przez Naczelnika Państwa Polskiego – Józefa Piłsudskiego.

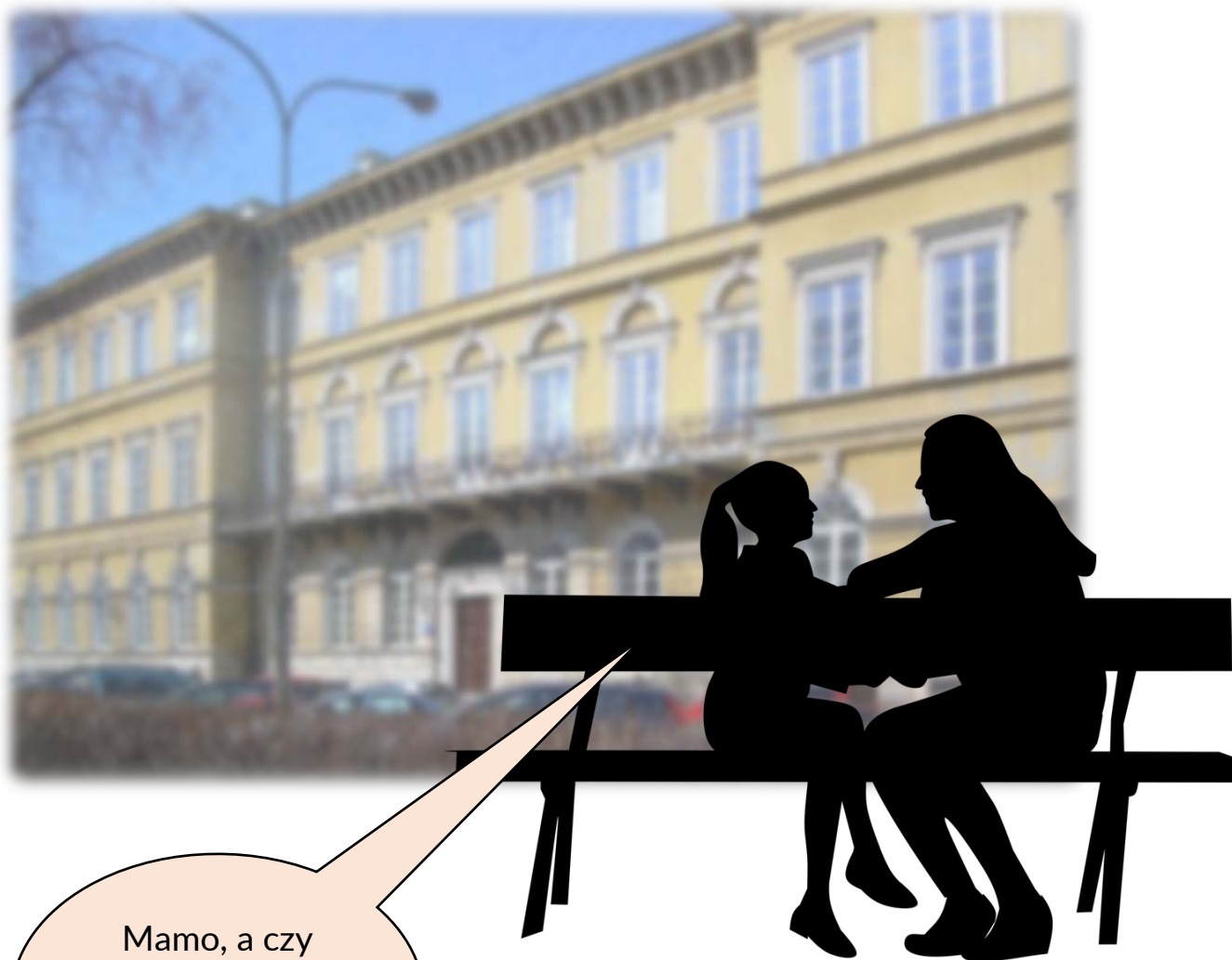

marszałek Józef Piłsudski

Mamo, ale to znaczy, że wcześniej, przed odzyskaniem niepodległości nie było żadnych miar?

Oczywiście, że były, ale Polska była pod zaborami. Zaborcy, których jak zapewne pamiętasz było trzech, mieli swoje odrębne systemy miar.

Mamo, a czy to takie ważne żeby był jeden system miar?

Bardzo ważne... ojej jaki byłby właściwy dla Ciebie przykład... wyobrażasz sobie, że w Warszawie kupujesz mąkę na kilogramy, a w Krakowie na funty?

Pierwszym zadaniem postawionym przed powołanym w 1919 roku Głównym Urzędem Miar było dokonanie połączenia i ujednoczenia systemów miar funkcjonujących w różnych zaborach.

Pierwszym dyrektorem Urzędu został inżynier **Zdzisław Rauszer** i piastował tę funkcję aż do roku 1949. To on wprowadził Polskę w międzynarodowy system metryczny i był inicjatorem przystąpienia Polski do Konwencji Metrycznej, co nastąpiło w 1925 roku.

Zdzisław Rauszer był jedną z najwybitniejszych postaci w historii polskiej metrologii – warto zapamiętać jego nazwisko. Przez ponad dwadzieścia lat zarządzania polską metrologią wykazał się on niezwykłymi zdolnościami organizacyjnymi, posiadał jasną, długoterminową wizję rozwoju polskiej metrologii. Stworzył polską administrację miar, która w swoim zasadniczym kształcie istnieje do dzisiaj.

Pierwsze dekady działalności GUM

Pod rządami Zdzisława Rauszera Główny Urząd Miar w trakcie pierwszych lat swojej działalności szybko się rozwijał. Szkolono personel, organizowano pracę Urzędu i całej administracji miar, stworzono sieć administracji terenowej, zaczęto wprowadzać ujednoliconą terminologię metrologiczną.

Termino... co?
Jak terminator?

Hahaha! Nie, nie jak terminator...
Terminologia – czyli fachowe nazewnictwo. Tak jak my rozmawiamy po polsku i się wzajemnie rozumiemy, tak metrologi mają swój własny, specjalistyczny język, dzięki któremu „się rozumieją”.
To również bardzo ważne, aby był on spójny...

Poza działaniami organizacyjnymi tworzono również niezbędne prawo:

- Ustawa o rachubie czasu – 1922 rok
- Ustawa o przystąpieniu do konwencji metrycznej – 1925 rok
- Nowelizacja Dekretu o miarach – 1928 rok
- Przepisy legalizacyjne i cenniki

Legalizacja, co
to takiego?

To termin z zakresu metrologii prawnej.
Metrologia prawna to taka, która objęta jest ustawami i przepisami prawnymi. Metrologia prawna to dla zwykłego obywatela chyba najbardziej zauważalny dział metrologii...

Legalizowane są m.in. przyrządy pomiarowe służące rozliczeniom mediów, takich jak woda, energia elektryczna, czy gaz. Kontroli tej podlegają również wagi funkcjonujące w obrocie handlowym. Za czynności legalizacyjne urząd oraz terenowa administracja miar pobiera opłaty zgodnie z ustalonym urzędowo cennikiem. Zapotrzebowanie i zainteresowanie legalizacją w pierwszym dwudziestolecu działalności GUM było ogromne.

Główny Urząd Miar rozwijał się również technicznie i naukowo. Rozwijający się przemysł, nowe technologie, systematycznie zwiększana liczba przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej wymuszały rozwój techniczny i naukowy, zwiększanie liczby, jak i modyfikacje wyposażenia pomiarowego urzędu.

Mamo, czy są jakieś zdjęcia z tamtego okresu? Tak lubię oglądać zdjęcia...

Coś chyba mam, ale są tylko czarno-białe...

Zdzisław Erazm Rauszer (1877 - 1952) – pierwszy, długoletni dyrektor Głównego Urzędu Miar

O! Zobaczcie mam jeszcze wycinek z Przeglądu Technicznego opisujący 10. lecie polskiej administracji miar.

Pierwsze dziesięciolecie polskiej administracji miar i narzędzi mierniczych.

Napisał Inż. Z. Rauszer, Dyrektor Głównego Urzędu Miar.

Urząd miar stwarza wokół obrotu gospodarczego to „czyste powietrze”, którego nie czujemy, bo niem ciągle oddychamy, ale gdybyśmy je stracili — odczulibyśmy, jakim jest błogosławieństwem. Nie zastanawiamy się więc nad działalnością Urzędu miar, bośmy się do niej przyzwyczaili, i nie zdajemy sobie sprawy, że stwarza ona te najelementarniejsze przesłanki normalnego rozwoju obrotu gospodarczego. (Wierzbicki A., pos. na Sejm, Ministerstwo Przemysłu i Handlu, Warszawa, 1926).

W roku bieżącym upływa dziesięciolecie powstania polskiej państwowej administracji miar i narzędzi mierniczych. Pierwszego kwietnia 1919 roku został bowiem utworzony Główny Urząd Miar, który objął i zogniskował cały wysiłek organizacyjny w tej dziedzinie.

Pierwsze dziesięciolecie działalno ci Służby musiało być poświęcone wykonaniu dwóch zadań: opracowaniu ustawy o miarach i jej dalszemu rozwinięciu w rozporządzeniach i zarządzeniach administracyjnych oraz materialnej organizacji Służby.

Polska ustawa o miarach wydana została jako dekret Naczelnika Państwa dn. 8 lutego 1919 r. Przedstawia ona skrót, przeważnie niezbyt szczęśliwy¹⁾ projektu ustawy o miarach, który opracowałem i wydałem w druku²⁾ w r. 1918 wraz ze szczegółowymi komentarzami.

Pozatem odpowiednia część tego projektu posłużyła mi w roku 1922 do formalnej redakcji ustawy o rachubie czasu (Dz. U. R. P. poz. 307).³⁾

W roku 1928 dekret o miarach został uzupełniony nowelą, opracowaną w Głównym Urzędzie Miar (Dz. U. R. P. poz. 308).

Pod względem możliwości organizacji Służby materialnej, stan w roku 1918 przedstawiał się rozczłowie: brak dostatecznych kadr personalnych, brak przyrządów, koniecznych do utworzenia urzędów najniższej instancji. Braki te w wyższym jeszcze stopniu dawały się odczuwać przy tworzeniu urzędów okręgowych (II-ej instancji). Lecz największych trudności przysparzała organizacja naczelnego urzędu metrologicznego: tutaj wszystko należało dopiero stworzyć, tak kosztowne urządzenia badawcze, jak i ludzi, którzyby stali się fachowcami w tej pięknej dziedzinie wiedzy stosowanej. Nie należy przytem zapominać, iż przyszli ci fachowcy rekrutować się musieli zarówno z inżynierów, fizyków, jak i z przemysłowców. Tworzyć zaś

należało wszystko, gdyż nawet słownictwo polskie w tej dziedzinie nie istniało, i tworzyć w ogniu pracy bieżącej, która od pierwszych chwil zatrudniała zawsze niewystarczający personel służby.

Do tej pracy stanęły niezmiernie nieliczne kadry, na szczęście już przedtem przygotowane w Urzędzie Miar st. m. Warszawy (założonym w 1916 r.), w 3-ch dobrze zorganizowanych urzędach miar w b. okupacji austriackiej oraz pozostałe w Wilnie i kilku ocalałych urzędach w Galicji. Niezależnie od nich, zostały zastąpione niemieckie siły w urzędach miar w Poznańskim i Pomorskiem przez polskie bez obniżenia wysokiego poziomu, na którym stała służba niemiecka w tej prowincji.

Ze w tych warunkach te siły nie tylko nie rozpięchły się, lecz wraz z tymi, którzy później do tej pracy przystąpili, stworzyli polskie prawo o miarach i organizację, która go wykonywała, przypisać to mogę tylko oddaniu i entuzjazmowi posuniętemu do granic samozaparcia, z jakim znaczna część tych pracowników obowiązki swe spełniała.

W roku 1922 nastąpiło formalne zjednoczenie Służby przez przekazanie Głównemu Urzędowi Miar władzy nad urzędami: galicyjskimi, poznańskimi, wileńskimi i górnośląskimi (terytorjum Śląska Cieszyńskiego podlegało już od r. 1920 władzy Głównego Urzędu Miar).

Organizacja szybko posuwała się naprzód, rosła terytorjalnie i ilościowo i nieustannie ćwicząc i szkoląc swój personel. Jednocześnie wzrastała gwałtownie ilość pracy bieżącej.⁴⁾

Rok	Sprawdzono narzędzi mierniczych
1919	277 875
1920	340 836
1921	392 252
1922	1 143 067
1923	1 385 869
1924	1 631 012
1925	1 875 762
1926	1 767 558
1927	2 457 886
1928	2 475 485

Z niewielkiej ilości danych statystycznych przedwojennych poczerpnąć można następujące liczby, charakteryzujące rozwój służby i racjonalność jej organizacji w porównaniu do okresu przedwojennego:

b. Zabór rosyjski.			
Rok	1912	1913	1925
sprawdzono narz. miern.	354 650	384 392	887 728

Galicja.				
Rok	1912	1913	1925	1928
urzędów stałych	35	35	13	13
urzędników	68	68	33	37
sprawdzono narz. miern.	310 872	310 937	345 146	547 837

⁴⁾ O rozwoju tej pracy daje pojęcie następująca tablica:

¹⁾ Cybichowski Z. Prof. Reyndel. Art. Miary, str. 452 w Encyklopedji prawa publicznego prof. Cybichowskiego, Warszawa, 1922.

²⁾ Rauszer Z. inż. Projekt ustawy o miarach. Warszawa, Gebethner i Wolff, 1918 r.

³⁾ Treść merytoryczna została przez Sejm zmieniona w kierunku przesunięcia okresu dziennej działalności ludzkiej ku wieczorowi.

Ale poźółtky papier!

Cóż, ma w końcu prawie 90 lat!

Podsumowanie pierwszego dwudziestolecia (1919 - 1939) polskiej administracji miar:

- rozwój wielu dziedzin pomiarowych, m.in.: grawimetrii, pomiarów masy, pomiarów wielkości elektrycznych (w tym liczników energii elektrycznej), wodomierzy, pomiarów objętości, termometrii, probiernictwa;
- wydanie wielu przepisów dotyczących miar i przyrządów pomiarowych (w sumie 62 przepisy ogłoszone w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim);
- publikacja wyników ponad dwudziestu prac badawczych wykonanych przez pracowników administracji miar oraz wielu artykułów naukowych o tematyce metrologicznej;
- ponad 3 miliony zalegalizowanych przyrządów pomiarowych.

O znalazłam jeszcze jedno ciekawe zdjęcie. To gazomierz domowy z 1914 roku, ten egzemplarz znajduje się w siedzibie GUM, w muzeum przyrządów pomiarowych.

To taki jak u nas w kuchni?

Raczej jego „pradziadek”...

Okrucieństwo II Wojny Światowej

Piękny i dynamiczny rozwój polskiej metrologii został zatrzymany przez wybuch II Wojny Światowej. Głównemu Urzędowi Miar udaje się jednak funkcjonować, choć nie bez przeszkód, w swoim polskim charakterze. Wielu, szczególnie młodych, pracowników zostaje wcielonych do armii, również wielu z nich angażuje się w walkę podziemną.

Funkcjonowanie w czasie wojny to głównie staranie o zachowanie dla Polski, po ustąpieniu okupanta, sił fachowych oraz ochrona mienia. Gmach Urzędu, również ze względu na swoją mocną konstrukcję i rozległe piwnice, stał się schronieniem dla wielu ludzi w czasie ostrzału niemieckiego i bombardowań lotniczych w 1944 roku. II Wojna Światowa spowodowała ogromne straty ludzkie w całym narodzie polskim. W trakcie walk zginęło również wielu pracowników administracji miar i ich rodziny.

Zobaczcie - tak wyglądał gmach urzędu zniszczony w trakcie wojny.

Czy zginęło tam wielu ludzi?

Niestety tak, wielu ludzi szukających schronienia w piwnicach gmachu zostało rozstrzelanych...

Mamo, przytul nas i pomilczmy przez chwilę, wojna jest okropna...

Odrodzenie polskiej administracji miar

Najważniejszym zadaniem po wojnie stało się podźwignięcie z gruzów warszawskiej siedziby Głównego Urzędu Miar oraz zebranie rozproszonego po kraju personelu. Zadanie to było niezwykle trudne, gdyż cały kraj borykał się ze zniszczeniami i brakami mieszkaniowymi.

13 marca 1945 roku Zdzisławowi Rauszerowi oficjalnie powierzono odbudowę administracji miar, jednak była to droga trudna, długa i wyboista. Siedziba Głównego Urzędu Miar wędrowała od Katowic do Bytomia, by w końcu w 1949 roku powrócić do Warszawy.

Dyrektor Z. Rauszer przemawia w czasie poświęcenia kamienia węgielnego pod budowę bloków mieszkalnych w Warszawie przy ul. Elektorальной

W 1948 roku dyrektor Z. Rauszer brał udział w 9. Generalnej Konferencji Miar. Odbudowywała się również cała administracja miar, ponownie otwierano Okręgowe Urzędy Miar w Warszawie, Lublinie, Krakowie, Wrocławiu, Poznaniu, Katowicach, Gdańsku, Łodzi, Bydgoszczy i w Szczecinie.

O, zobaczcie znalazłam zdjęcie wodomierza z lat pięćdziesiątych ubiegłego wieku!

To będzie chyba „dziadek” tego naszego wodomierza z łazienki!

Zdzisław Rauszer piastował swoją funkcję do roku 1949. W październiku tegoż roku na dyrektora GUM powołano Hilarego Dziewulskiego, który kontynuował proces odbudowy, zakończony ostatecznie w 1954 roku. Warto wspomnieć tutaj o roku 1955, w którym to roku Polska podpisuje konwencję o utworzeniu Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej (OIML).

Kolejne lata to dużo zmian organizacyjnych w historii GUM, niestety nie zawsze dobrych. Kolejni kierujący instytucją powoływani byli już z tzw. „klucza partyjnego”. W latach 1966 – 1993 miało miejsce szereg zmian organizacyjnych, dotyczących nawet samej nazwy urzędu. Próbowano scalić trzy odrębne obszary – jakość wyrobów, normalizację i metrologię. Gospodarka socjalistyczna wymusiła centralne sterowanie jakością, umniejszając rolę metrologii. Ograniczono rolę prac badawczo - rozwojowych oraz znacznie zredukowano środki na technologiczny rozwój metrologii. Wart wzmianki jest rok 1966, w którym uchwalono ustawę o miarach i narzędziach pomiarowych. Pozwalała ona uznać Międzynarodowy Układ Jednostek Miar (SI) za legalny w Polsce.

Z tego okresu mam tylko jedno zdjęcie...

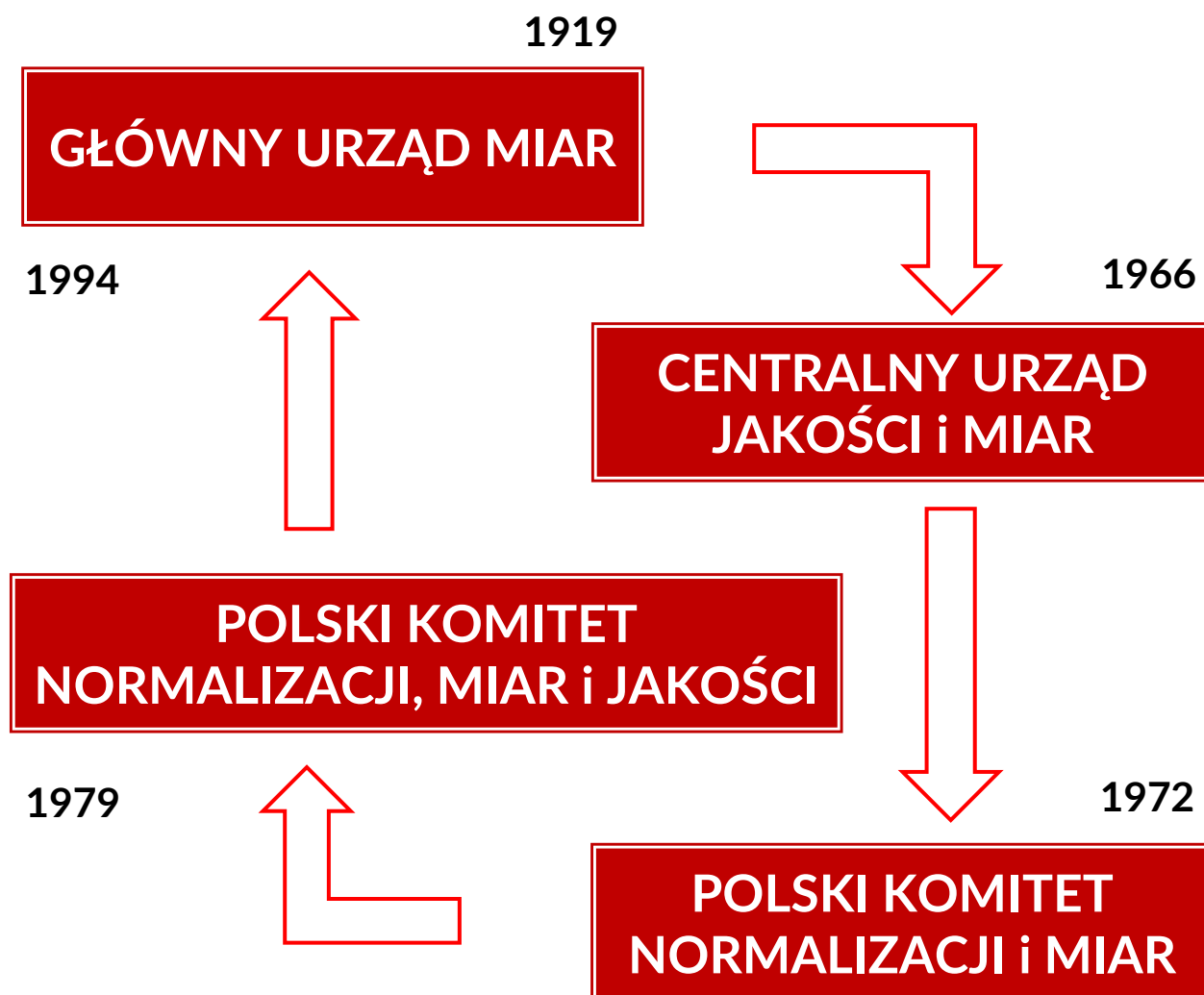
60 lat Głównego Urzędu Miar?

Wtedy to nie był GUM tylko PKNMiJ.

eeee, PK.... co?

Polski Komitet Normalizacji Miar i Jakości, tak w tych czasach nazywał się dzisiejszy Główny Urząd Miar

Ewolucja w miarach dotknęła też samej nazwy Urzędu...

Ojej Mamo, ale to się zmieniało!

Tak, w ciągu tych stu lat Główny Urząd Miar przeżył wiele transformacji, ale historia zatoczyła koło i powróciliśmy do pierwotnej nazwy...

Nowe czasy

W 1994 roku instytucja powróciła do pierwotnej nazwy, a jej rola znów zaczęła koncentrować się na metrologii. Nowe czasy to również gwałtowny rozwój nowych technologii, przemysłu, przyrządów pomiarowych, ale też zmiana ustroju, dążność do wspólnoty europejskiej i zupełnie nowe regulacje prawne. Jednym słowem, zupełnie nowa rzeczywistość i nowe wyzwania metrologiczne. Świat się zmienia skokowo, pędzi do przodu, a metrologia musi za nim nadążyć, a nawet go wyprzedzać. W nowej rzeczywistości stopniowo organizacja urzędu miar zmienia się w kierunku badań, rozwoju, technologii, wysokospecjalistycznych wzorców i wyrwa się ze starych ram socjalizmu.

Daty warte wyróżnienia to rok 1999, w którym podczas 21. Generalnej Konferencji Miar Prezes GUM podpisał porozumienie o wzajemnym uznawaniu państwowych wzorców jednostek miar oraz świadectw wzorcowania i świadectw pomiarów wydawanych przez krajowe instytucje metrologiczne. Dzięki temu polska metrologia zaczyna być rozpoznawalna i uznawana na całym świecie.

20 maja 2000 ustanowiono i pierwszy raz obchodzono Światowy Dzień Metrologii. Dzień ten ma upamiętniać podpisanie Konwencji Metrycznej. W 2001 roku ustanowiono „Prawo o miarach”, które dostosowywało legislację w dziedzinie metrologii do prawa wspólnotowego. W 2016 roku miała miejsce duża nowelizacja prawa o miarach, która pozwala na rozwój Głównego Urzędu Miar jako specjalistycznej instytucji metrologicznej rozwijającej technologie w dziedzinie wzorców i metod pomiarowych. GUM ma się stać instytucją prowadzącą i koordynującą działalność badawczo rozwojową w dziedzinie miar, tak aby był krajowym sercem nowoczesnej metrologii, dającym istotne wsparcie rozwojowi naszego przemysłu.

W 2018 roku, podczas uroczystości rozpoczęcia trwających rok obchodów stulecia GUM, odsłonięto popiersie pierwszego dyrektora – Zdzisława Rauszera. Przed nami bardzo ważne wydarzenie z dziedziny metrologii – redefinicja podstawowych jednostek miar Międzynarodowego Układu Jednostek Miar (SI).

Mamo, fajnie opowiadasz, a opowiesz nam coś o tych eee... jednostkach?

I tej redefinicji?

To byłaby bardzo długa historia, opowiem ją następnym razem. Teraz chodźcie, pomożemy Tacie z obiadem...

Najważniejsze wydarzenia z historii GUM „w pigułce”

1919	Dekret o miarach – powołanie Głównego Urzędu Miar (GUM) z siedzibą w Warszawie.
1922	Ustawa o rachubie czasu w Polsce (pierwsza tego typu ustawa na świecie).
1925	Przystąpienie Polski do Konwencji Metrycznej.
1928	Nowelizacja Dekretu o Miarach, zniesienie ustaw i przepisów dotyczących administracji miar na terenach byłych zaborów austriackiego i niemieckiego.
1939 – 1945	II Wojna Światowa, zahamowanie rozwoju GUM i administracji miar. W okresie okupacji GUM zachowuje polski charakter, a pracownicy włączają się w walkę podziemną.
1945 – 1947	Reaktywacja działalności GUM, najpierw w Katowicach, później w Bytomiu. Podjęcie odbudowy gmachu przy ul. Elektorальной w Warszawie.
1949	Przeniesienie siedziby GUM z Bytomia do Warszawy.
1951	Dekret o organach administracji miar oraz miarach i narzędziach mierniczych
1955	Podpisanie przez Polskę konwencji o utworzeniu Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej (OIML). (Ratyfikacja Konwencji – 23 maja 1957 r.)
1966	Uchwalenie ustawy o miarach i narzędziach pomiarowych, która m.in. pozwalała na uznanie Międzynarodowego Układu Jednostek Miar (SI) za legalny w Polsce.
1966 – 1993	Zmiany administracyjne, utrata przez GUM niezależności. Działalność w zakresie miar i probierstwa przechodzi do zakresu nowo tworzonych centralnych organów administracji państwowej. Kolejno są to:
1966	Centralny Urząd Jakości i Miar
1972	Polski Komitet Normalizacji i Miar
1979	Polski Komitet Normalizacji, Miar i Jakości
1993	Odtworzenie Głównego Urzędu Miar. Ustawa o utworzeniu Głównego Urzędu Miar oraz ustawa – Prawo o miarach.
1996	Przystąpienie GUM do Europejskiej Współpracy w zakresie Wzorców Pomiarowych (EUROMET).
1999	21. Generalna Konferencja Miar – Podpisanie przez Prezesa GUM porozumienia o wzajemnym uznawaniu państwowych wzorców jednostek miar oraz świadectw wzorcowania i świadectw pomiarów wydawanych przez krajowe instytucje metrologiczne.
2000	20 maja uchwalenie Światowego Dnia Metrologii upamiętniającego podpisanie Konwencji Metrycznej.
2001	11 maja – nowa ustawa – Prawo o miarach dostosowująca legislację w dziedzinie miar do prawa wspólnotowego.
2004	7 maja – nadanie statusu Jednostki Notyfikowanej nr 1440. 13 maja – przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej do Europejskiej Współpracy w dziedzinie Metrologii Prawnej (WELMEC).
2007	Przystąpienie Głównego Urzędu Miar do Europejskiego Stowarzyszenia Krajowych Instytucji Metrologicznych (EURAMET).

2008	sierpień – przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej do Europejskiego Programu Badawczo-Rozwojowego w dziedzinie Metrologii (EMRP).
2012	Przystąpienie GUM do Europejskiej Współpracy Jednostek Notyfikowanych w zakresie Metrologii Prawnej (NoBoMet).
2013	Przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej do Europejskiego Programu na Rzecz Innowacji i Badań w Dziedzinie Metrologii (EMPIR).
2016	Nowelizacja Prawa o miarach – reforma GUM – wzmocnienie wsparcia rozwoju krajowego przemysłu, a także koordynacji badań naukowych i prac rozwojowych w obszarze technologii pomiarowych. Powołanie Rady Metrologii przy Prezesie GUM.
2019	100 lecie Głównego Urzędu Miar.
2019	Redefinicja podstawowych jednostek miar Międzynarodowego Układu Jednostek Miar (SI).

